

A Szent Család – Jézus, Mária és József C

Bocsássatok meg ti is úgy, ahogyan az Úr megbocsátott nektek.

Legfőként pedig szeressétek egymást, mert ez a tökéletesség köteléke. (Kol 3,13-14)

Olvasmány

Sirák fia 3,3-7.14-17a

Isten tekintélyt adott az apának a gyermekek előtt, és megszabta az anya jogát a gyermekekkel szemben. Aki tiszteli apját, bűneit engeszteli, megszabadul tőlük, és mindennapi imája meghallgatásra talál. Kincset gyűjt magának, aki megbecsüli anyját, aki pedig tiszteli apját, örömét leli gyermekeiben, s amikor imádkozik, meghallgatásra talál. Aki becsüli apját, hosszú életű lesz, s aki szót fogad apjának, felüdíti anyját. Fiam! Legyen gondod apádra öregségében, és ne keserítsd őt életében. Ha meg is fogyatkozik erejében, légy elnéző iránta, és ne vesd meg életének egy napján se. Apád iránt tanúsított jócselekedeted nem megy feledésbe, és elszámolják neked bűneidért. A jótett fejében majd gyarapodni fogsz.

Szentlecke

Kolosszeieknek 3,12-21

Testvéreim! Mint Istennek szent és kedves választottai, öltsetek magatokra az irgalmasságot, a jóságot, a szelídséget és a türelmet. Viseljétek el egymást, és bocsássatok meg egymásnak, ha valakinek panasza van a másik ellen. Bocsássatok meg ti is úgy, ahogyan az Úr megbocsátott nektek. Legfőként pedig szeressétek egymást, mert ez a tökéletesség köteléke.

Krisztus békéje töltse be szíveteket, hiszen erre kaptatok meghívást az egy test közösségében. Legyetek hálásak! Krisztus igéje éljen bennetek gazdagon! Tanítsátok és intsétek egymást telve bölcsességgel! Énekeljétek Istennek hálás szívvel zsoltárokat, himnuszokat és szent énekeket!

Bármit mondtok vagy tesztek, mindent az Úr Jézus nevében tegyetek! Így adjatok hálát általa az Atyaistennek!

Asszonyok! Engedelmeskedjétek férjetekeknek, ahogy illik az Úrban!

Férfiak! Szeressétek feleségeteket, ne legyetek hozzájuk durvák!

Gyermekek! Fogadjatok szót szüleiteknek mindenben, mert ez kedves az Úr előtt!

Apák! Ne keserítsétek meg gyermekeitek életét, hogy kedvüket ne veszítsék!

Evangélium

Lukács 2,41-52

Jézus szülei minden évben fölmentek Jeruzsálembe a húsvét ünnepére. Amikor Jézus tizenkét éves lett, szintén fölmentek, az ünnepi szokás szerint. Az ünnepnapok

elteltével hazafelé indultak. A gyermek Jézus azonban Jeruzsálemben maradt anélkül, hogy szülei észrevették volna. Abban a hitben, hogy az úti társaságban van, már egy napig mentek, amikor keresni kezdték a rokonok és ismerősök között. Mivel nem találták, visszafordultak Jeruzsálembe, hogy ott keressék.

Három nap múlva találtak rá a templomban, amint a tanítók közt ült, hallgatta és kérdezgette őket. Akik csak hallgatták, mind csodálkoztak okosságán és feleletein. Amikor a szülei meglátták őt, nagyon meglepődtek.

Anyja így szólt hozzá: "Gyermekem, miért tetted ezt velünk? Lásd, atyád és én bánkódva kerestünk téged."

Ő azt felelte: "Miért kerestetek? Nem tudtátok, hogy nekem Atyám dolgaiban kell lennem?"

Ám ők nem értették, mit akar ezzel mondani.

Akkor hazatért velük Názáretbe, és engedelmes volt nekik. Szavait anyja mind megőrizte szívében.

Jézus pedig növekedett bölcsességben, korban és kedvességben Isten és emberek előtt.

Elmélkedés

A mai nap olvasmányai két fő gondolattal szembesítenek bennünket: egyrészt Isten jelenlétével életünkben legszűkebb környezetünkben, a családban és másrészt az úgynevezett "Szentcsaláddal", Jézus életével családjában.

Az olvasmányok, Sirák fia könyvéből és a Kolosszei levélből, az akkori idők ideális családját állítják szemünk elé. Az elvek, amelyeket kimondanak maradandó értékűek. Konkretizálásuk bizonyosan nem felel meg a mai időknek, de egy üzenet, amely azt hirdeti, hogy az eszményeket mindig új módon és módszerekkel meg kell valósítanunk, ha boldog otthont akarunk teremteni. Ha mindent Jézus nevében és az evangélium fényében teszünk, kapcsolataink pozitívan fognak alakulni.

A három év evangéliumai különböző részleteket mutatnak be Jézus korai életszakaszából, amely egyáltalán nem nevezhető idillinek. Máté megpróbálja Jézus mozgalmas gyermekkorát rekonstruálni kortársainak, a Názáreti Jézus származására vonatkozó kérdésekre, akik nem ismerték betlehemi születését és csodálkoztak, hogyan jöhetett az állítólagos Messiás Galileából.

Először az Egyiptomba menekülésről tudósít, Heródes üldözése elől. Ekkor Jézus a választott nép sorsát járta újra. Végül a család visszatér Izraelbe és Názáretben telepszik le, ez a magyarázata Jézus nevének. Így Jézus születésétől fogva a szenvedés és a keresztsjele alatt áll.

Mindkét jelenet a templomban – a gyermek törvény által előírt felajánlása az Úrnak és a tizenkétéves fiú első búcsújárása Jeruzsálemben – aláhúzza, hogy a gyermek "növekedett bölcsességben és kegyelemben", ami kezdettől fogva küldetését szolgálta. Lukács hírül adja szenvedéssel és dicsőséggel teli küldetését: Jézus éppúgy az ellentmondás és szakadás jele lesz, mint világosság a pogányoknak és dicsőség népének, Izraelnek. Tizenkétévesen előre átéli sorsát, amikor elvész és a harmadik napon Atyja házában találják meg. Mindezek az írások azt mutatják, hogy a Szentcsalád a legkevésbé sem volt problémamentes család. József és Mária megpróbálták megosztani számukra sokszor zavarbaejtő fiuk életét, már amennyire megértették és elkísérni élete titkának felfedése útján. Csodálatot érdemelnek, amiért teljesen rendelkezésre álltak és nyitottak voltak Isten minden velük tervezett útjára.